

PORTALOKO
GLAVNI UREDNIK
Ivica Granić

Poštovani,

Molim vas da sukladno odredbama Zakona o medijima radi potpune i točne informacije objavite ispravak i odgovor na tekst – intervju objavljen na vašem cijenjenom portalu www.portaloko.hr od četvrtka 09.06.2011. pod naslovom **Siniša Grgić: 'Markota nije prihvatio ponudu PBZ-a. Moguće je da 'Hoteli Koločep' odu na bubanj!**'. Isto takom molim da se predmetna objava i ovaj ispravak i odgovor povežu na zakonom propisan način.

Oko raskida sporazumnog ugovora o privatizaciji su se složile sve zainteresirane strane još početkom 2010. između sva tri osnivača ustanove Otok znanja i Privredne banke Zagreb. U tom pogledu je prošlog proljeća potpisan Sporazum, upravo pod patronatom PBZ-a, a HFP-u je upućen prijedlog sporazumnog raskida ugovora. Na čelo ustanove Otok znanja imenovan je odvjetnik Zoran Puljiz, također na prijedlog PBZ-a. Znači to je bilo zajedničko i suglasno rješenje, a ne rješenje koje navodno zastupam samo ja. Prijedlog koji je u ime Ustanove upućen HFP-u nikako ne uključuje zateznu kamatu, kako to Grgić pogrešno sugerira, niti je predloženi iznos blizak onome što ga Grgić navodi. Ne treba stvarati zablude i širiti dezinformacije, predloženi iznos i uvjeti raskida su povoljni za državu prema procjenama uključivo i PBZ-a. Podloga je revizija i procjena vrijednosti Hotela Koločep koju je napravila upravo Privredna banka Zagreb. Za kupnju dionica i ulaganja u Hotele Koločep potrošeno je 43 milijuna kuna, a PBZ je na ime kredita već naplatio dodatnih 11,5 milijuna kuna.

Drugo je pitanje zašto se PBZ u samoj završnici pregovora odlučio na samostalan nastup suprotno potpisanom Sporazumu, te zašto je dostavio ponudu za kupnju dionica Hotela Koločep suprotno davno dogovorenim načelima. Treba pitati PBZ zašto je ponudio neprihvatljive i nejasne uvjete za kupnju dionica o kojima nije bio spreman niti razgovarati. Tako se ne radi ako se želi završiti posao, osim ako namjere nisu drugačije. Slikovito rečeno, ponudili su nam juhu u zatvorenoj konzervi bez otvarača i žlice, i onda evo špekulanti, a ne PBZ, konstatiraju kako nismo prihvatili juhu. Sve to je objavljeno i javno dostupno na www.kome-otok-znanja.com. Ovih dana sam od PBZ-a i službeno obaviješten kako njihovu necjelovitu ponudu nije prihvatilo više sudionika tog posla. Ponuda nije bila upućena samo Grgiću, Laucu i meni, niti je prihvaćanje ovisilo samo o nama trojici. Uostalom zašto bi PBZ bio jedino rješenje za Koločep? Zašto se dionice ne bi ponudile na javnu prodaju kada ih RH već ne želi nazad i kada nema obveze onih velikih ulaganja? Kako sam i rekao PBZ je napravio procjenu vrijednosti Hotela i za očekivati je kako bi kroz prodaju dionica u cijelosti namirio svoja potraživanja. Da je stvar ipak malo kompliciranija, dovoljno je zapaziti kako nitko nije zainteresiran za javnu sjednicu AUDIO-a i imenovanje članova Nadzornog i Uprave Hotela, po zakonu. Ovo je Lijepa naša i nemamo bolju, pa će se i ovo jednom razjasniti.

Ovih dana ustanova Otok znanja možda ide u stečaj, čini mi se neopravdano i isforsirano, pa očekujem kako će Predsjednik Upravnog vijeća Ustanove (Davor Lauc), sazvati sjednicu Upravnog vijeća gdje ćemo to raspraviti. Očekujem taj poziv.

Netočno je kako sam od Grgića i Lauca tražio novac, niti su oni meni nudili svoje udjele. Ja sam sve svoje poduzetničke interese vezano na projekt Otok znanja iznio i javno objavio prije 3 i pol godine, kada sam predložio da se Hoteli vrata državi bez nagrade za osnivače. Tako je i danas, projekt Otok znanja nije moguće ostvariti zbog nepostojanja temeljnih pretpostavki. Ustanova Otok znanja niti ja osobno, se nismo natjecali, niti kupili Hotele Koločep kako bi se bavili klasičnim hotelijerstvom. Na Koločepu ništa drugo nije moguće i to ne našom krivnjom. Događanja u zadnje tri godine u društvu Hoteli Koločep to samo dodatno pojačavaju. Ja zadnje 3,5 godine pokušavam na zakonit način izići iz cijele te priče oko Hotela Koločep, ali unatoč brojnim najavama, odlukama i izjavama nadležnih to se nije dogodilo. Sada se stvari pokušavaju riješiti preko koljena. Hotel Koločep i njegova imovina se sustavno pokušavaju obezvrijediti i grubo se poigrava sudbinom zaposlenika pa i cijelog Koločepa. Poigrava se i sa pravnim sustavom RH i interesima javnosti, a i mojima. U projekt sam ušao samo radi realizacije zamisli Otoka znanja, a kad je postalo jasno da to nije moguće, počele su se događati razne čudne, štetne i nebitne stvari koje odvlače pozornost sa srži: Zakona i imovinske koristi.

Dakle, slikovito rečeno, nas trojica smo htjeli Hotele radi jedne lijepo ideje i projekta, te nam je zbog toga država dala sve otprilike u trećinu cijene. Kad je postalo jasno da lijepo ideje nije moguće realizirati, povratak kupljenog

je jedini način da to ne ispadne prijevara. A zašto su Hoteli sada preskupi za povratak Državi, to ćemo valjda isto jednom doznati. A sva ova strka je u osnovi nepotrebna. Stvar se mogla zakonito riješiti još 2008. godine kad je problem prepoznat.

U Zagrebu 10.06.2011.

Željko Markota

Član Upravnog Vijeća ustanove Otok znanja

Trg Krešimira Čosića 11

10000 Zagreb